

Các báo bên Mỹ bò bạc triệu tranh nhau lây tin cuộc Trung-Nhật

Ngoài làm báo ở ta, nói ra nghe thêm tội thối, thô mà cũng mang danh làm báo với thiên hạ. Ngoài những đầu bò buộp vi nát lèn này khác, lại nói tiễn của cảng sô sô; còn người ta làm báo không thiếu cái gì: máy bay, xe điện, máy tên lửa, truyền thanh, với họ không khác nào cơm bữa; xưa một chút gì ở trời Đông thì trời Tây họ đã in ra rõ ràng sau vài giờ đồng hồ!

Xem như cuộc chiến tranh Trung-Nhật gần đây, các báo bên Mỹ đưa nhau lấy tin, phi tiêu của không biết mấy là mấy.

Các hãng thông tin lớn ở Mỹ như International News Services, Associated Press và United Press, mới đây đã đăng bản thông kê phi khoảng về việc lấy tin Trung-Nhật xem ai nay phe chia sẻ phi khoản về đoàn bộ phái qua nước A hoặc qua xem nội loạn Tây-ban-nha kia nha.

Làm nhà báo Mỹ đã tuyên bố rằng họ phải vỗ ngực Trung-Nhật xấp mấy khi lấy tin trong trận Anh-Đức đại chiến 1914-1918.

Hàng United Press, trong cuộc Trung-Nhật, bằng ngày phi mất 2.000 đồng dollars để lây tin tức, ghê gớm! Trận Ý-A năm xưa, tuy bênh thành tin khó khăn, bênh mà xong cuộc, họ chỉ phi có 160.000 đồng dollars thôi; còn cuộc nội chiến Tây-ban-nha, mỗi tháng chỉ phi có 7.000 dollars. Thế cho biết người Mỹ chú trọng vào cuộc điện A-đóng này có phải vui quá.

Gởi tin tức về cho thiên Mỹ, thiệt là gay go, vì đó mà sở phi phải nhiều. Các phóng viên muốn cho khỏi lạc mất bài vở, phải đánh diễn tú làm ba ngã dưới gác khac nhau, phòng rơi mất ngã này thi có ngã khác. Còn các bình án chụp được, phải gởi nhiều bến hàng tên bay hoặc tên thủy riêng.

Các nhận вид в бывшем International News Services cho hay rằng cứ mỗi chiếc trang bênh giấy thép nước (sable) từ Thượng-hải sang Nga-muc phải trả 25 quan tiền Pháp; cứ bình mỗi bức điện tin đánh rẽ như thế, có lẽ cũng là mấy trăm chiếc, xem phi khoái là bao nhiêu! Chưa nói phải lọc kỹ chụp hình thật rành nghe và phóng viên đặc biệt phải qua Viễn-dông, bọn này cũng phải sống một cách sung sướng như!

Nhưng vậy mà hai hãng tờ trên chưa bi gi kịp với hàng Associated Press. Hàng này không cần phải nói số phóng viên rành nghề lấy tin, thiên trinh và am hiểu chuyện Tân, có tính số nhà chụp hình ảnh gởi qua bao bì từng đội mời gồm cho! Chính thế, tại Thượng-hải người ta đã quen gọi đội này là a đội lê - dương của báo - giới.

(Légion d'rangere de la presse). Trong đoàn này, nào người Anh, Pháp, Nga, Bồ, dù hàng, thêm cả người Nhật, người Tân cũng có. Họ làm việc yên tiêm lâm. Hàng Associated Press trong căn điện họ, dùng có sự lõi gi cả, hê nhụp được ánh giết tìm cách gởi sao cho họ tới Ba-lô hay Luân-dôn, hoặc Ngu-mu cho là qui. Cứ vậy ta cũng khó lòng tìm phi khoản mỗi ngày của bao bì. Nội trong tháng Juillet năm nay — ngoài là lắc chiến sự mới khởi ngõi — hàng Associated Press đã dò tại Tân xấp năm trên đến 12.000 dollars, tức 350.000 quan tiền Pháp.

Tuy có đồng nghiệp Âu Mỹ làm qua, nên phòng viên của một nhật báo Mỹ ở Thượng-hải cũng đưa dò tiễn lấy tin, mặc dù bom nổ lung tung làm cho công việc trác trổ không thể nát, và lầm lũi phi là nát, phi là nát.

Bởi vậy tờ Evening Post ở Thượng-hải gần đây hoạt động gắt. Mọi lúc, mỗi ngày chỉ cho ra một kỳ, thi nay, buổi mai xuất bản, buổi chiều cũng lại xuất bản. Máy chisso máy in quay liên ngày đêm không nghỉ; các nhân viên Tòa soạn cũng quẩn cuồng: họ làm việc không bô tay, nên đã xưởng ra «tùn 18-15 giờ», nghĩa là mỗi tuần chỉ nghỉ có 15 giờ thôi!

Làm dây bom xán xuống vang trời, nhưng báo ấy vẫn an tâm cho xuất bản; không nói nỗi khó khăn, ai cũng biết.

(Theo Presse Indochinoise)

B. B. thuật

QUYỀN PHÓNG-SƯ

TÚP LÊU NÁT

Một tiếng kêu cứu của dân quê!!! Một lối văn binh dân và các cảnh đau đớn, khô nát của binh dân già. 0\$28

Các bạn nếu không thấy bán ở thư quán, xin gửi 0\$27 tem cho:

Nguyễn - đồng - Chi

Móng-Thương Thu-Trại
Làng Bông-Thương
Poste TRÀO-NHA

HÀ - TỊNH
thời cũ gởi đến nhà.

QUAN CÔ VÂN NAM-TRIỀU

Chức Cố-vân của Chánh phủ Nam-triều, do quan Thành-trai Lao động Paten kiêm Nag-ông Torei nghe ở Pháp vừa kết hôn, nên đã sang Bồ sung chức ấy.

Cho lanh thuê chợ cao, mà không trả sô bạc cự nứa sao?

Món thuê chợ thường bị họa lanh lanh, phần đông than phiền, nhất là trường hợp cát lanh di lanh lại bị cát rát. Dưới đây một chuyện, sinh động người ta:

L. T. S.

QUẢNG - NGAI. — Thủ chay tỉnh Quảng-Ngai năm 1937 này, UB-văn-Công (người Bồ-kỳ) hiệu trả tại phương Nam-Lô, thành phố Quảng-Ngai, đến Bình, Ngày 2 Decembre 1938. Chỗ có lanh là giao kèo cho bà Lê-thị-Chân, người làng Chanh-Lô (Trung-Ngai) sinh năm, bà từ 1-12-37 là bà già.

Trong tờ giao kèo, buộc bà Chân nộp 8 ngày trả một lần là 50\$00 mỗi ngày 10\$00 (m=1\$00), lại phải nộp trước số tiền là 500\$; nếu bà trả ngoài hạn 6 ngày lần một ngày mà không nộp 50\$ cho bà Chân, bà phải mất số bạc ấy

để trả bà Chân, tức là cái giang

nhập giá là 50\$00.

Từ năm 1937 lại nay, cứ mỗi 8

ngày là bà Chân nộp bạc 50\$ - bà

tên Chân một lần, biến lại nhận bà thi

bà Chân già gởi từ ngày 1 đến ngày 6,

hay từ ngày 6 đến ngày 10... trong mỗi

tháng, bà không tự rõ số bạc 50\$ lại

mỗi lần nộp sau, thi y thưa biến lại

phiền trào lai. Bà lanh không xảy ra

chuyện gì.

Tháng 9 năm trước đây vì thân lanh

chợ lô, thi Chân thường phải vay mượn

kiết khắc để nộp cho bà già.

Vivay mượn

khô khát số phiền, thi có lanh đưa

đến bà Chân, bà phải trả cho bà

50\$00.

Tuy nhiên, bà Chân vẫn

phiền trào lai, không trả cho bà

50\$00.

Tuy nhiên, bà Chân vẫn

phiền trào lai, không trả cho bà

50\$00.

Tuy nhiên, bà Chân vẫn

phiền trào lai, không trả cho bà

50\$00.

Tuy nhiên, bà Chân vẫn

phiền trào lai, không trả cho bà

50\$00.

Tuy nhiên, bà Chân vẫn

phiền trào lai, không trả cho bà

50\$00.

Tuy nhiên, bà Chân vẫn

phiền trào lai, không trả cho bà

50\$00.

Tuy nhiên, bà Chân vẫn

phiền trào lai, không trả cho bà

50\$00.

Tuy nhiên, bà Chân vẫn

phiền trào lai, không trả cho bà

50\$00.

Tuy nhiên, bà Chân vẫn

phiền trào lai, không trả cho bà

50\$00.

Tuy nhiên, bà Chân vẫn

phiền trào lai, không trả cho bà

50\$00.

Tuy nhiên, bà Chân vẫn

phiền trào lai, không trả cho bà

50\$00.

Tuy nhiên, bà Chân vẫn

phiền trào lai, không trả cho bà

50\$00.

Tuy nhiên, bà Chân vẫn

phiền trào lai, không trả cho bà

50\$00.

Tuy nhiên, bà Chân vẫn

phiền trào lai, không trả cho bà

50\$00.

Tuy nhiên, bà Chân vẫn

phiền trào lai, không trả cho bà

50\$00.

Tuy nhiên, bà Chân vẫn

phiền trào lai, không trả cho bà

50\$00.

Tuy nhiên, bà Chân vẫn

phiền trào lai, không trả cho bà

50\$00.

Tuy nhiên, bà Chân vẫn

phiền trào lai, không trả cho bà

50\$00.

Tuy nhiên, bà Chân vẫn

phiền trào lai, không trả cho bà

50\$00.

Tuy nhiên, bà Chân vẫn

phiền trào lai, không trả cho bà

50\$00.

Tuy nhiên, bà Chân vẫn

phiền trào lai, không trả cho bà

50\$00.

Tuy nhiên, bà Chân vẫn

phiền trào lai, không trả cho bà

50\$00.

Tuy nhiên, bà Chân vẫn

phiền trào lai, không trả cho bà

50\$00.

Tuy nhiên, bà Chân vẫn

phiền trào lai, không trả cho bà

50\$00.

Tuy nhiên, bà Chân vẫn

phiền trào lai, không trả cho bà

50\$00.

Tuy nhiên, bà Chân vẫn

phiền trào lai, không trả cho bà

50\$00.

Tuy nhiên, bà Chân vẫn

phiền trào lai, không trả cho bà

50\$00.

Tuy nhiên, bà Chân vẫn

phiền trào lai, không trả cho bà

50\$00.

Tuy nhiên, bà Chân vẫn

phiền trào lai, không trả cho bà

50\$00.

Tuy nhiên, bà Chân vẫn

phiền trào lai, không trả cho bà

50\$00.

Tuy nhiên, bà Chân vẫn

phiền trào lai, không trả cho bà

50\$00.

Tuy nhiên, bà Chân vẫn

phiền trào lai, không trả cho bà

50\$00.

Tuy nhiên, bà Chân vẫn

phiền trào lai, không trả cho bà

50\$00.

Tuy nhiên, bà Chân vẫn

phiền trào lai, không trả cho bà

50\$00.

